

ת"פ 59305/12/16 - מדינת ישראל - מכס ומע"מ באר שבע נגד היימן אלטורי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 59305-12-16 מדינת ישראל נ' אלטורי

בפני
המאשימה
כבוד השופטת שרה חביב
מדינת ישראל - מכס ומע"מ באר שבע באמצעות עו"ד יעל
בוקר ועו"ד עידן ארד
נגד
הנאשם
היימן אלטורי
באמצעות עו"ד קרן ארבל

החלטה

בפניי בקשה לזיכוי הנאשם בטענה כי אין להשיב לאשמה בהתייחס לחלק מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

לאחר שעיינתי בבקשה, שמעתי את הצדדים, ועיינתי בתיק הראיות הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות מן הטעמים שאביא בקצרה להלן.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך, לפי חוק מס ערך מוסף התשל"ו 1975 [להלן: "**חוק מע"מ**"], וכן עבירות של הכנת או קיום פנקסים כוזבים, ונקיטת בערמה מרמה ותחבולה לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א 1961 [להלן: "**פקודת מס הכנסה**"].

כתב האישום מחזיק שני אישומים. האישום הראשון עניינו ניכוי תשומות באמצעות חשבוניות הוצאה פיקטיביות, כך על פי הנטען, אשר נמסרו לנאשם מאת ספקים שונים. האישום השני עניינו מסירת חשבוניות הכנסה פיקטיביות ללקוחות שונים - הכל כפי הנטען בכתב האישום.

עם סיום פרשת התביעה טענה ב"כ הנאשם כי אין להשיב לאשמה בהתייחס לחלק נכבד מפרטי האישומים שבכתב האישום.

ב"כ הנאשם טענה כי חלק מעדי התביעה לא התייצבו בבית המשפט [עדים עליהם לא ויתרה ההגנה כמובן], כי עד רלוונטי להוכחת האשמה לא נכלל כלל ברשימת עדי התביעה וברי כי לא נשמע, בהעדר עדים אלה, אין ולו בדל ראיה להוכחת אשמתו ולו הלכאורית של הנאשם. האמור מתייחס לנטען באישום הראשון בסעיפים 2ב, 2ג, 2ד, 2ז לאישום.

באשר לפרטי אישום האישום השני טענה ב"כ הנאשם, כי עדי התביעה העידו על עסקאות שהתקיימו עם הנאשם ובנסיבות אלה, אין ראייה שתוכיח אחרת, ולא יכולה לקום כל אשמה פלילית.

המאשימה הפנתה במסגרת דיון יום 9.10.2018 לראיות בסיסיות המצביעות על אשמה לכאורית של הנאשם ובקשה לדחות את הבקשה. לטענתה הראיות משתלבות זו בזו, הן לרוב נסיבתיות, ונוכח המארג שהונח בפני בית המשפט, יש להזדקק לתשובת הנאשם לאישומים נגדו, אחרת המסקנה תהיה מסקנה מרשיעה שנשענת על הראיות הנסיבתיות, ובוודאי המאשימה הרימה את הנטל הבסיסי הנדרש ממנה בשלב הדיוני הנוכחי.

יש לציין, כפי שציינה ב"כ המאשימה, כי ההפנייה נעשתה לראיות בסיסיות, אשר מצביעות על המסגרת הראייתית הרלוונטית, ובוודאי שיש בלתי בחומרי החקירה שבפניי. מאחר ומדובר בתיק מורכב אשר נושא עמו חומר חקירה רב [עד כה במסגרת פרשת התביעה הוגשו למעלה מ- 22 קלסרים עבי כרס מלאים במסמכי ראיות] לא הפנתה ב"כ המאשימה לכלל הראיות.

ב"כ הנאשם השיבה לטענות המאשימה בסיכום קצר בכתב.

כאמור, לאחר שעיניתי בטענות הצדדים ובראיות אליהן הפנו אותי, מצאתי כי יש לדחות את הבקשה.

הראיות השונות

ראשית ציינה המאשימה כי התייצבו מטעמה עדים אשר העידו על מהות העיסוק במשרדי הנאשם. הנאשם עסק בעיקר בתחום הדלק וחומרי הבניין. התייצבו עדים אשר לא יכולים היו ליצוק תוכן לתוך העסק, לא ידעו לספר על שירותים שנתן העסק, או להצביע על משאבים שנדרשים כדי לקיים את הפעילות העסקית הרלוונטית. בנסיבות אלה, שתיקתו של הנאשם בחקירתו, הימנעותו מליתן הסברים, בקשותיו החוזרות ונשנות לבדוק את פרטי החשבוניות שהוצגו לו, ובסופו של יום לא מסר פרטים אודותיהן, יש לה משקל ראייתי נכבד, שכן הנאשם לכאורה החזיק ברזי העסק והוא היחידי שידע כיצד הוא מתנהל בפועל, בעוד העדים שהתייצבו יכולים היו לתאר כיצד התנהל המערך החשבונאי, לא נמצא אף עד שיכול לתאר את העבודה בעסק למעשה. באשר לספרי החשבוניות הצביעה המאשימה על העובדה כי העסק התנהל במזומן, כרטסות שונות נותרו פתוחות [עם יתרת חוב או זכות], וכי תעודות משלוח נרשמו על ידי ע.ת. 28 שעבדה בעסק [הגב' שטרנליכט], אשר ספרה כיצד הגיעו לידיה חשבוניות ריקות על ידי הנאשם והיא התבקשה למלא אותן.

נסיבה משמעותית היא חוסר היכולת הלוגיסטית של בית העסק לקיים עסק המנייד מיליוני ליטרים של סולר, כך על פי הטענה ועל פי הראיות שהציגה המאשימה. המאשימה הצביעה על העובדה כי מעין בחשבוניות המפורטות בכתב האישום עולה שינוע של מיליוני ליטרים של דלק, בעוד שהנאשם החזיק בשני מיכלים קטנים בני כ- 9,000 ליטר כל אחד, משאית שיכולה להחזיק כ- 10,000 ליטר ומיכלית בנפח של כ- 19,000 ליטר [ת/48]. אין מדובר במי שיש לו יכולת לוגיסטית לשנע ולהחזיק לפרקים מיליוני ליטרים [ואף לא מאות אלפי ליטרים] כפי שעולה מחשבוניות העסקה שהוצגו].

ב"כ הנאשם בתשובתה טענה כי לא ניתן לסמוך על הודעותיו של הנאשם בחקירות באזהרה בטעם עלה להעיד. טענה זו שגויה גם בשלב דיוני זה ובכלל. גרסתו של הנאשם בחקירותיו באזהרה קבילה כראייה בהליך המשפטי [בכפוף לכל דין, ובענייננו אין על כך מחלוקת] גם אם לא יעיד הנאשם במשפט. שתיקתו של הנאשם באשר לפרטי העסקים המתנהלים במשרדיו, הימנעותו מלמסור פרטים, היא נסיבה אשר מחזקת, גם בשלב זה, את ראיות המאשימה האחרות.

בטרם הדיון יש להזכיר כי בשלב מוקדם זה של הדיון, על מנת לחייב את הנאשם להשיב לאשמה, המאשימה צריכה לעמוד ברף נמוך של ראיות. המדובר ברף ראיות לכאורה ובחינתן נעשית מתוך ההנחה כי יינתן להן מלוא האמון ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי, אם חרף זאת המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח אשמתו של הנאשם לכאורה, אין לדרוש את הנאשם להשיב לאישומים ויש להורות על זיכוי. יחד עם זאת, יש להזכיר כי בשלב דיוני זה אין מדקדקים ועורכים בדיקות מסועפות אם הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משני מעובדות כתב האישום ודי בראיות לכאורה ליסודות המרכזיים של האישום. הלכה למעשה די בקיומן של ראיות דלות ובסיסיות יחסית לקיום יסודות העבירה [ראה י.קדמי על **סדר הדין בפלילים**, חלק 2 א', מהדורה מעודכנת תשס"ט - 2009, 1445 - 1447].

האישום הראשון

הטענה מתייחסת לפרטי האישום בסעיפים 2ב, 2ג, 2ד, 2ז באישום זה, שעניינם 8 חשבוניות פיקטיביות על שם חברת ח.ג.י שיווק וסחר בע"מ [להלן: "**חברת חגי**"]; 9 חשבוניות על שם חברת "עין כל האושר בע"מ" [להלן: "**חברת עין כל האושר**"]; 6 חשבוניות על שם חברת "שוי - חברה לאנרגיה ודלק בע"מ" [להלן: "**חברת שוי**"]; 13 חשבוניות על שם חברת "ברכה משמיים סחר במתכת עדינה בע"מ" [להלן: חברת "**ברכה משמיים**"].

חברת חגי [סעיף 2ב]:

המאשימה הפנתה לספרי הנהלת החשבונות, טענה והצביעה על העובדה כי מדובר בשמונה חשבוניות שנמסרו לנאשם בתקופה של חצי שנה [מיוני עד ספטמבר 2012] והיקף העסקאות עומד על למעלה משישה מיליון ₪ [כולל מע"מ]. בצירוף העובדה כי עסקו של הנאשם לא עובד בפועל מדובר בפעילות חשבונית שיש להסביר. עוד הפנתה המאשימה לעדותה של ע.ת. 28 [ת/87, ת/89] אשר מסרה כי החשבוניות של חברת חגי נכתבו על ידה, כי קבלה אותן ריקות לידיה וכי הנאשם הביא אותן והורה לה מה לכתוב בהן. עוד העידה כי מכרסת הנהלת החשבונות הרלוונטית עולה כי לא שולם דבר בגין העסקאות הרלוונטיות.

סבורתני כי קל להבין מדוע הנאשם מתבקש להשיב לראיות המפורטות לעיל על קצה המזלג. תהיות עולות נוכח היקף העסקאות, העובדה כי אין תנועת כספים מתועדת בגין העסקאות המפורטות בחשבוניות, העובדה כי עדת התביעה הגב' שטרנליכט לא מכירה את אותו קבלן [חגי שיווק] לא פגשה באף אחד מטעמו אך מתבקשת למלא חשבוניות של הקבלן שלא בנוכחותו. הנטל הראייתי הבסיסי הנדרש בשלב זה הורם על ידי המאשימה בהתייחס לאמור.

חברת עין כל האושר [סעיף 2ג]:

שוב מדובר בחשבוניות בהיקף של למעלה מ - 10 מיליון ₪ [כולל המע"מ] בתוך תקופה של כחצי שנה [מפברואר ועד

אוגוסט 2011]. מדובר בהיקף עסקאות משמעותי בתחום הדלק, ואין בנמצא מי שיתמוך בקיומן של עסקאות אלה במשרדו של הנאשם כאמור. בצירוף הראיות הנסיבתיות לפיהן הנאשם לא יכול היה לתמוך לוגיסטית בהעברת דלקים בהיקף המדובר [היקף של מאות אלפי ליטרים בכל פעם], ובצירוף השאלות והתהיות אשר עולות מתוך הראיות החשבונאיות כפי שציינה ב"כ המאשימה - נדרש הנאשם להסבירם כאמור. ממילא המאשימה עמדה ברף הנמוך הנדרש לשלב זה של הדיון.

חברת שוי [סעיף 2ד]:

גם כאן מדובר בחשבוניות בהיקף של למעלה מ- 13 מיליון ₪ [כולל מע"מ] בהיקף עסקאות של מאות אלפי ליטרים של דלק בכל הזדמנות ובסך הכל ב- 6 עסקאות שבוצעו באופן שאיננו רציף יחסית. כל התהיות שהעליתי לעיל נכונות גם לגבי חברה זאת ומשכך סבורתי כי יש לדרוש את הנאשם להשיב לאשמה גם בעניינה.

חברת ברכה משמים [סעיף 2ז]:

בעניינה של חברה זו בתוך פרק זמן של כ- 4 חודשים [דצמבר 2012 ועד אפריל 2013] הונפקו 13 חשבוניות בסכום כולל של מעל 12 מיליון ₪ [כולל המע"מ]. ישנן עדויות אליהן הפנתה המאשימה [ת/87 שורות 105 והלאה, ת/89 שורה 10 והלאה] מהן עולה לכאורה כי לא הייתה התקשרות אמיתית ומטרת החשבוניות שהונפקו הייתה "לסגור פינה" מול המכירה של החשבוניות שהוצאו לסיף מתכות [החברה אשר מוזכרת באישום השני]. עוד הפנתה המאשימה לת/92, עדותה של ע.ת. 28, שמסרה בבירור כי לא הכירה את הספק שהפעיל את חברת ברכה משמים. העסקאות אשר נרשמו מול חברת ברכה משמים בחשבוניות השונות הן עסקאות בתחום הברזל ומתחום הדלק. בתחום הדלק שוב, מדובר בעסקאות של מאות אלפי ליטרים.

ע.ת. 32, רואה החשבון סער גביש, העיד כי החשבוניות של חברה זו ניקנו "מחבר'ה שלנו בלוד". בנסיבות אלה סבורתי כי ישנם סימני שאלה משמעותיים המחייבים תשובת הנאשם. העובדה כי המאשימה ויתרה על חלק מעדי התביעה אין בה כדי לשמוט את הבסיס תחת הראיות שהוצגו, שהוגשו, חלקן בהסכמה.

האישום השני:

עניינו של האישום השני בחשבוניות הכנסה פיקטיביות על פי הנטען, שהוציא הנאשם ומסר לחברת סיף מתכות בע"מ [להלן: **חברת סיף**] במהלך השנתיים שבין ינואר 2012 ועד ינואר 2014.

סכום העסקאות הכולל הרלוונטי עומד על היקף של כמעט 60 מיליון ₪. החשבוניות הרלוונטיות דנות בחומרי בניין [ברזל, רשתות, מסמרים, מלט וכדומה].

אחיו של הנאשם אשר העידו בבית המשפט, סיפרו כי לא עסקו כלל בתחום הבניין בעבודתם אצל הנאשם, כך ששוב הנאשם הוא האדם היחידי שיכול לספר על העסקאות עם חברת סיף. הבעלים של חברת סיף שהעידו בבית המשפט שמרו על זכות השתיקה, לא מסרו פרטים רבים, עניין אשר מחזק את החשד כי מדובר בעסקאות פיקטיביות. שתי עובדות של הנאשם, ע.ת. 28 וע.ת. 30, העידו על כתיבת חשבוניות בדיעבד בצורה מרוכזת, על יסוד פקסים שהתקבלו

מחברת סיף [ת/86, ת/87, ת/91, ת/92]. מספרי הרכבים אשר מופיעים בחלק מהחשבוניות לא נצפו על ידי העדות מעולם ורכב אחר אשר נרשם באחת החשבוניות היה נהוג על ידי ע.ת. 43, שסיפר שביצע שתי הובלות קטנות, בין שני מחסנים במרחק של 300 מ' תמורת 300 ₪ בכל פעם [ת/18] עוד יש לציין את ע.ת. 32, רואה החשבון סער גביש, אשר העיד כי קיבל חשבוניות מאנשים מלוד [הוא התייחס לחשבוניות של חגי שיווק], בעבור מעמדו כאיש ביניים חשבוני עבור חברת סיף. כל אלה בוודאי מעלים סימני שאלה, תהיות, ומבססים ראיות לכאורה אשר על הנאשם להשיב להן, על אף העובדה שמדובר בראיות נסיבתיות בעיקרן.

המאשימה טענה כי עדי התביעה העידו שהתקיימו עסקאות בפועל בין חברת סיף מתכות לבין הנאשם. אין בעדות שכזו די בנסיבות המתוארות לעיל, גם אם התקיימו עסקאות בפועל, בסופו של יום יש להשתכנע כי מדובר בעסקאות המתועדות בחשבוניות הרלוונטיות.

טענות נוספות מטעם ההגנה

בתשובתה מעלה ב"כ הנאשם טענות נוספות ומבקשת לדחות את עמדת המאשימה. בין היתר טענה כי העובדה שלא הובא לעדות עד [מר יעקוב ביטון] ואף לא נרשם כעד תביעה, פועלת לרעת המאשימה. אינני יכולה לקבל טענה זו. ההחלטה אם הנאשם יורשע או יזוכה בסופו של יום, תישען על הראיות שהוצגו בפני ובוודאי לא ניתן להישען לחובתו של הנאשם על ראיות שלא הובאו על ידי המאשימה ויתכן שבסופו של יום ימצא חסר בראיות המאשימה, אשר יוביל לזיכוי. בשלב דיוני זה לא מצאתי חוסרים מהותיים בראיות שהוצגו כאמור לעיל, אשר מצדיקות זיכוי כבר בשלב זה, בטרם ישיב הנאשם לאשמה.

העובדה כי ע.ת. 61 ו-64 לא אותרו ולא הובאו לעדות בסופו של יום, גם כן אין בה כדי להוביל לקבלת הטענה. מדובר בה"ה חגי אפללו ויורם אליאב, שעניינם חברות חגי שיווק וברכה משמים. סבורתני כי הראיות הנסיבתיות שהניחה המאשימה מספיקות בשלב לכאורי זה כדי להצדיק לקבלת תשובה לאישום.

אינני סבורה, בניגוד לנטען על ידי ההגנה, כי הטענה שהנאשם נעדר את היכולת הלוגיסטית לקיים את עסקאות הדלק העולות מהחשבוניות השונות, היא השערה. ישנן ראיות באשר ליכולתו הלוגיסטית של הנאשם כאמור לעיל, אם הנאשם סבור שהמסקנה כי איננו יכול לקיים את הפעילות העסקית המשתקפת מספרי הנהלת החשבונות שלו היא הנחה שגויה, עליו להתכבד ולהעיד להסביר כיצד ולעמוד בחקירה נגדית גם אודות טענה זו. המחלוקת בין הצדדים באשר ליכולותיו הלוגיסטיות של הנאשם, היא כשלעצמה מצדיקה דחיית הטענה כי אין להשיב לאשמה.

לאור כלל האמור, אני דוחה את הטענה ומחייבת את הנאשם להשיב לאשמה. פרשת ההגנה תימשך כסדרה וכפי שנקבע.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לב"כ הצדדים בדחיפות ותוודא קבלת ההחלטה טלפונית.

ניתנה היום, ה' חשוון תשע"ט, 14 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.